

est de eo : vae autem homini illi, per quem Filius hominis tradetur. Bonum erat ei, si non esset natus homo ille.

22. Sumite, hoc est corpus meum.

24. Hic est sanguis meus novi testamenti, qui pro multis effundetur.

25. Amen dico vobis, quia jam non bibam de hoc genimine vitis, usque in diem illum, cum illud bibam novum in regno Dei.

27. Omnes scandalizabimini in me in nocte ista, quia scriptum est : Percutiam pastorem, et dispergentur oves.

28. Sed postquam resurrexero, praecedam vos in Galileam.

30. Amen dico tibi, quia tu hodie in nocte hac, priusquam gallus vocem his dederit, ter me es negaturus.

32. Sedete hic donec orem.

34. Tristis est anima mea usque ad mortem : sustinete hic, et vigilate.

36. Abba pater, omnia tibi possibilia sunt, transfer calicem hunc a me, sed non quod ego volo, sed quod tu.

37. Simon, dormis? non potuisti unâ horâ vigilare?

38. Vigilare, et orate, ut non intretis in tentationem. Spiritus quidem promptus est, caro verò infirma.

41. Dormite jam, et requiescite. Sufficit : venit hora : ecce Filius hominis tradetur in manus peccatorum.

42. Surgite, eamus. Ecce qui me tradet, propè est.

48. Tanquam ad latronem existis cum gladiis et lignis comprehendere me.

49. Quotidiè eram apud vos in templo docens, et non me tenuistis. Sed ut impleantur Scripturae.

62. Ego sum; et videbitis Filium hominis sedentem à dextris virtutis Dei, et venientem cum nubibus caeli.

72. Priusquam gallus cantet bis, ter me negabis.

CAPUT XV.

2. Tu dicis.

34. Eloi, Eloi, lamma sabaothani? Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me?

CAPUT XVI.

15. Euntes in mundum universum predicate Evangelium omni creaturae.

16. Qui crediderit, et baptizatus fuerit, salvus erit : qui verò non crediderit, condemnabitur.

47. Signa autem eos qui crediderint, haec sequentur : In nomine meo demonia ejicient; linguis loquentur novis.

48. Serpentes tollent, et si mortiferum quid biberint, non eis nocebit : super agros manus imponent, et benè habebunt.

EX S. LUCA.

CAPUT II.

49. Quid est quod me quaerebatis : nesciebatis quia in his, quae Patris mei sunt, oportet me esse?

CAPUT IV.

4. Scriptum est : Quia non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo Dei.

8. Scriptum est : Dominum Deum tuum adorabis, et illi soli servies.

42. Dictum est : Non tentabis Dominum Deum tuum.

21. Quia hodie impleta est haec scriptura in auribus vestris.

25. Utiq; dicetis mihi hanc similitudinem : Medice, cura teipsum : quanta aedivimus facta in Capernaum, fac et hic in patria tua.

24. Amen dico vobis, quia nemo propheta acceptus est in patria sua.

25. In veritate dico vobis, multae viduae erant in diebus Eliae in Israel, quando clausum est caelum annis tribus, et mensibus sex; cum facta esset famēs magna in omni terrâ :

26. Et ad nullam illarum missus est Elias, nisi in Sarepta Sidoniae ad mulierem viduam.

27. Et multi leprosi erant in Israel sub Eliseo propheta : et nemo eorum mundatus est nisi Naaman Syrus.

35. Obmutescite, et exi ab eo.

45. Quia et aliis civitatibus oportet me evangelizare regnum Dei : quia ideo missus sum.

CAPUT V.

4. Duc in altum, et laxate retia vestra in captivam.

40. Noli timere : ex hoc jam homines eris capiens.

15. Volo : Mundare.

44. Vade, ostende te sacerdoti, et offer pro emundatione tua, sicut praecepit Moyses; in testimonium illis.

20. Homo, remittuntur tibi peccata tua.

22. Quid cogitatis in cordibus vestris?

25. Quid est facilius dicere : Dimittuntur tibi peccata; an dicere : Surge, et ambula?

24. Ut autem sciatis quia Filius hominis habet potestatem in terrâ dimittendi peccata : Tibi dico, surge, tolle lectum tuum, et vade in domum tuam.

27. Sequere me.

31. Non egent qui sani sunt medico, sed qui malè habent.

32. Non veni vocare justos, sed peccatores ad poenitentiam.

54. Numquid potestis filios sponsi, dum cum illis est sponsus, facere jejunare?

55. Venient autem dies, cum ablatus fuerit ab illis sponsus, tunc jejunabunt illis diebus.

56. Quia nemo commissuram à novo vestimento immittit in vestimentum vetus : alioquin et novum rumpit, et veteri non convenit commissura à novo.

37. Et nemo mittit vinum novum in utres veteres : alioquin rumpet vinum novum utres, et ipsum effundetur, et utres peribunt.

58. Sed vinum novum in utres novos mittendum est, et utraque conservantur.

59. Et nemo bibens vetus, statim vult novum, dicit enim : Vetus melius est.

CAPUT VI.

3. Nec hoc legistis quod fecit David, cum esurisset ipse, et qui cum illo erant :

4. Quomodo intravit in domum Dei, et panes propositionis sumpsit, et manducavit, et dedit his qui cum ipso erant : quos non licet manducare nisi tantum sacerdotibus?

5. Quia Dominus est Filius hominis, etiam sabbati.

8. Surge, et sta in medium.

9. Interrogo vos, si licet sabbatis benefacere, an malè; animam salvam facere, an perdere?

10. Extende manum tuam.

20. Beati pauperes, quia vestrum est regnum Dei.

21. Beati, qui nunc esuritis, quia saturabimini. Beati qui nunc detis, quia ridebitis.

22. Beati eritis, cum vos oderint homines, et cum separaverint vos, et exprobraverint; et ejecerint nomen vestrum tanquam malum propter Filium hominis.

25. Gaudete in illâ die et exultate : ecce enim merces vestra multa est in caelo : secundum haec enim faciebant prophetae patres eorum.

24. Verumtamen vae vobis divitibus, quia habetis consolationem vestram.

25. Vae vobis, qui saturati estis; quia esurietis. Vae vobis, qui ridetis nunc; quia lugebitis et flebitis.

26. Vae cum benedixerint vobis homines : secundum haec enim faciebant pseudoprophetae patres eorum.

27. Sed vobis dico, qui auditis : Diligite inimicos vestros, benefacite his qui oderunt vos.

28. Benedicite maledicentibus vobis, et orate pro calumniantibus vos.

29. Et qui te percutit in maxillam, praebere et alteram. Et ab eo qui auferit tibi vestimentum, etiam tunicam non prohibere.

30. Omni autem petenti te, tribue; et qui auferit que tua sunt, ne repetas.

31. Et prout vultis ut faciant vobis homines, et vos facite illis similiter.

32. Et si diligitis eos qui vos diligunt, quae vobis est gratia? nam et peccatores diligentes se diligunt.

33. Et si benefeceritis his qui vobis benefaciunt, quae vobis est gratia? siquidem et peccatores hoc faciunt.

34. Et si mutuum dederitis his à quibus speratis recipere, quae gratia est vobis? nam et peccatores peccatoribus fenerantur, ut recipient aequalia.

35. Verumtamen diligite inimicos vestros : benefacite, et mutuum date, nihil inde sperantes; et erit merces vestra multa, et eritis filii Altissimi, quia ipse benignus est super ingratos et malos.

36. Estote ergo misericordes, sicut et Pater vester misericors est.

37. Nolite judicare, et non iudicabimini : nolite condemnare, et non condemnabimini. Dimittite, et dimittentini.

38. Date, et dabitur vobis : mensuram bonam, et conferam, et coagitatam, et superfluentem, dabunt in sinum vestrum. Eadem quippe mensura, quae mensi fueritis, remetietur vobis.

39. Numquid potest caecus caecum ducere? noane ambo in foveam cadunt?

40. Non est discipulus super magistrum : perfectus autem omnis erit, si sit sicut magister ejus.

41. Quid autem vides festucam in oculo fratris tui, trabem autem, quae in oculo tuo est, non consideras?

42. Aut quomodo potes dicere fratri tuo : Frater, sine ejciam festucam de oculo tuo : ipse in oculo tuo trabem non videns? Hypocrita, ejice primum trabem de oculo tuo : et tunc perspicies ut eduas festucam de oculo fratris tui.

45. Non est enim arbor bona, quae facit fructus malos : neque arbor mala, faciens fructum bonum.

44. Unaquaeque enim arbor de fructu suo cognoscitur. Neque enim de spinis colligit ficus : neque de rubo vindemiant uvam.

45. Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bonum : et malus homo de malo thesauro profert malum. Ex abundantia enim cordis os loquitur.

46. Quid autem vocatis me Domine, Domine, et non facitis quae dico?

47. Omnis qui venit ad me, et audit sermones meos, et facit eos; ostendam vobis cui similis sit :

48. Similis est homini edificanti domum, qui fodit in altum, et posuit fundamentum super petram : inundatione autem factâ, illud est flumen domui illi, et non potuit eam movere : fundata enim erat super petram.

49. Qui autem audit et non facit, similis est homini edificanti domum suam super terram sine fundamento : in quam illusus est, fluvius, et continuo cecidit : et facta est ruina domus illius magna.

CAPUT VII.

9. Amen dico vobis, nec in Israel tantam fidem inveniri.

22. Euntes renuntiate Joanni quae audistis, et vidistis. Quia caeci vident, claudi ambulant, leprosi mundantur, surdi audiunt, mortui resurgunt, pauperes evangelizantur :

25. Et beatus est quicumque non fuerit scandalizatus in me.

24. Quid existis in desertum videre? arundinem vento agitatam?

25. Sed quid existis videre? hominem molliibus

vestimentis indutum? Ecce qui in veste pretiosa sunt et deliciis, in domibus regum sunt.

26. Sed quid existis Videre? prophetam? utique dico vobis, et plus quam prophetam:

27. Hic est de quo scriptum est: Ecce mitto angelum meum ante faciem tuam, qui preparabit viam tuam ante te.

28. Dico enim vobis: Major inter natos mulierum propheta Joanne Baptistâ nemo est. Qui autem minor est in regno Dei, major est illo.

31. Cui ergo similes dicam homines generationis hujus? et cui similes sunt?

32. Similes sunt pueris sedentibus in foro, et loquentibus ad invicem, et dicentibus: Cantavimus vobis tibis, et non saltastis: lamentavimus, et non plorastis.

35. Venit enim Joannes Baptista, neque manducans panem, neque bibens vinum, et dicitis: Dæmonium habet.

34. Venit Filius hominis manducans et bibens, et dicitis: Ecce homo devorator, et bibens vinum, amicus publicanorum, et peccatorum.

35. Et justificata est sapientia ab omnibus filiis suis.

40. Simon, habeo tibi aliquid dicere.

41. Duo debitorum erant cuidam feneratori: unus debebat denarios quingentos, et alius quinquaginta.

42. Non habentibus illis unde redderent, donavit utrisque. Quis ergo eum plus diligit?

43. Recte judicasti.

44. Vides hanc mulierem? Intravi in domum tuam, aquam pedibus meis non dedisti: hæc autem lacrymis rigavit pedes meos, et capillis suis tersit.

45. Osculum mihi non dedisti; hæc autem ex quo intravi, non cessavit osculari pedes meos.

46. Oleo caput meum non unxisti; hæc autem unguento unxit pedes meos.

47. Propter quod dico tibi: Remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit multum. Cui autem minus dimittitur, minus diligit.

48. Remittuntur tibi peccata.

49. Fides tua te salvam fecit: vade in pace.

CAPUT VIII.

5. Exiit qui seminâ, seminare semen suum: et dùm seminât, aliud cecidit secus viam, et concalcatum est, et volucres cœli comederunt illud.

6. Et aliud cecidit supra petram; et natum aruit, quia non habebat humorem.

7. Et aliud cecidit inter spinas, et simul exorta spinæ suffocaverunt illud.

8. Et aliud cecidit in terram bonam; et ortum fecit fructum centuplum. Qui habet aures audiendi, audiat.

10. Vobis datum est nosse mysterium regni Dei, cæteris autem in parabolis; ut videntes non videant, et audientes non intelligant.

11. Est autem hæc parabola: Semen est verbum Dei.

12. Qui autem secus viam, hi sunt qui audiunt;

deinde venit diabolus, et tollit verbum de corde eorum, ne credentes salvi fiant.

13. Nam qui supra petram, qui cùm audierint, eum gaudio suscipiunt verbum, et hi radices non habent, quia ad tempus credunt, et in tempore tentationis recedunt.

14. Quod autem in spinas cecidit, hi sunt, qui audierunt, et à sollicitudinibus, et divitiis, et voluptatibus vitæ, euntes, suffocantur, et non referunt fructum.

15. Quod autem in bonam terram, hi sunt qui in corde bono et optimo audientes verbum retinent, et fructum afferunt in patientia.

16. Nemo autem lucernam accendens, operit eam vase, aut sub tibus lectum ponit; sed supra candelabrum ponit, ut intrantes videant lumen.

17. Non est enim occultum, quod non manifestetur: nec absconditum, quod non cognoscetur, et in palam veniat.

18. Videte ergo quomodo audiatis. Qui enim habet, dabitur illi; et quicumque non habet, etiam quod putat se habere auferetur ab illo. Mater mea et fratres mei hi sunt qui verbum Dei audiunt et faciunt.

22. Transfretemus trans stagnum.

25. Ubi est fides vestra?

30. Quod tibi nomen est

39. Redi in domum tuam, et narra quanta tibi fecit Deus.

45. Quis est qui me tetigit? Tetigit me aliquis; nam ego novi virtutem de me exiisse.

48. Filia, fides tua salvam te fecit; vade in pace.

49. Noli timere, crede tantum, et salva erit.

52. Nolite flere, non est mortua puella, sed dormit.

54. Puella, surge.

CAPUT IX.

3. Nihil tuleritis in viâ, neque virgam, neque pecram, neque panem, neque pecuniam, neque duas tunicas habeatis.

4. Et in quacumque domum intraveritis, ibi manete, et inde ne exeatis.

5. Et quicumque non receperint vos, exeuntes de civitate illâ, etiam pulverem pedum vestrorum excutite in testimonium supra illos.

15. Vos date illis manducare.

14. Facite illos discumbere per convivia quinquagenos.

20. Quem me dicunt esse turbæ?

21. Vos autem quem me esse dicitis?

22. Quia oportet Filium hominis multa pati, et reprobari à senioribus, et principibus sacerdotum, et Scribis, et occidi, et tertiâ die resurgere.

25. Si quis vult post me venire, abneget semetipsum; et tollat crucem suam quotidie, et sequatur me.

24. Qui enim voluerit animam suam salvam facere perdet illam: nam qui perdidit animam suam propter me, salvam faciet illam.

25. Quid enim proficit homo, si lucretur universum mundum, se autem ipsum perdat, et detrimentum sui faciat?

26. Nam qui me erubuerit, et meos sermones: hunc Filius hominis erubescet, cùm venerit in majestate suâ, et Patris, et sanctorum angelorum.

27. Dico autem vobis verè: sunt aliqui hæc stantes, qui non gustabunt mortem donec videant regnum Dei.

41. O generatione infidelis et perversa, usquequò ero apud vos, et patiar vos? Adhuc hæc filium tuum.

44. Ponite vos in cordibus vestris sermones istos: Filius enim hominis futurum est ut tradatur in manus hominum.

48. Quicumque susceperit puerum istum in nomine meo, me recipit, et quicumque me receperit, recipit eum qui me misit. Nam qui minor est inter vos omnes, hic major est.

50. Nolite prohibere; qui enim non est adversum vos pro vobis est.

55. Nescitis eorum spiritus estis.

56. Filius hominis non venit animas perdere, sed salvare.

58. Vulpes foveas habent, et volucres cœli nidus; Filius autem hominis non habet ubi caput reclinet.

59. Sequere me.

60. Sine ut mortui sepeliant mortuos suos; tu autem vade, et annuntia regnum Dei.

62. Nemo mittens manum suam ad aratrum, et respiciens retrò, aptus est regno Dei.

CAPUT X.

2. Messis quidem multa, operarii autem pauci. Rogate ergo dominum messis, ut mittat operarios in messem suam.

3. Ite; ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos.

4. Nolite portare sacculum, neque peram, neque calceamenta, et neminem per viam salutaveritis.

5. In quacumque domum intraveritis, primùm dicitis: Pax huic domui:

6. Et si ibi fuerit filius pacis, requiescet super illum pax vestra; sin autem, ad vos revertetur.

7. In eadem autem domo manete, edentes et bibentes quæ apud illos sunt; dignus est enim operarius mercede suâ. Nolite transire de domo in domum.

8. Et in quacumque civitatem intraveritis, et susceperint vos, manducate quæ apponuntur vobis;

9. Et curate infirmos, qui in illâ sunt, et dicitis illis: Appropinquare in vos regnum Dei.

10. In quacumque autem civitatem intraveritis, et non susceperint vos, exeuntes in plateas ejus dicitis:

11. Etiam pulverem, qui adhesit nobis de civitate vestrà, extergimus in vos; tamen hoc scitote, quia appropinquare regnum Dei.

12. Dico vobis, quia Sodomis in die illâ remissius erit, quam illi civitati.

13. Væ tibi, Corozain, væ tibi, Bethsaida; quia si in Tyro et Sidone factæ fuissent virtutes quæ factæ sunt in vobis, olim in cilicio et cinere sedentes ponerentur.

14. Veritatem Tyro et Sidoni remissius erit in iudicio, quam vobis.

15. Et tu, Capharnaum, usque ad cœlum exaltata, usque ad infernum demergeris.

16. Qui vos audit, me audit; et qui vos spernit, me spernit. Qui autem me spernit, spernit eum, qui misit me.

18. Videbam satanam sicut fulgur de cœlo cadentem.

19. Ecce dedi vobis potestatem calcandi supra serpentes, et scorpiones, et super omnem virtutem inimici; et nihil vobis nocebit.

20. Veritatem in hoc nolite gaudere, quia spiritus vobis subjunguntur; gaudete autem, quòd nomina vestra scripta sunt in cœlis.

21. Confiteor tibi, Pater, Domine cœli et terræ, quòd abscondisti hæc à sapientibus, et prudentibus, et revelasti ea parvulis. Etiam Pater: quoniam sic placuit ante me.

22. Omnia mihi tradita sunt à Patre meo. Et nemo scit quis sit Filius, nisi Pater; et quis sit Pater, nisi Filius, et cui voluerit Filius revelare.

23. Beati oculi, qui vident quæ vos videtis.

24. Dico enim vobis, quòd multi prophete et reges voluerunt videre quæ vos videtis, et non viderunt, et audire quæ auditis, et non audierunt.

26. In lege quid scriptum est? quomodò legis?

28. Rectè respondisti; hoc sic, et vives.

50. Homo quidam descendebat ab Jerusalem in Jericho, et incidit in latrones, qui etiam despoliaverunt eum; et plagis impositis abierunt, semivivo relicto.

51. Accidit autem ut sacerdos quidam descenderet eadem viâ, et viso illo, præterivit.

52. Similiter et Levita, cùm esset secus locum, et videret eum, pertransiit:

53. Samaritanus autem quidam iter faciens, venit secus eum; et videns eum, misericordiâ motus est.

54. Et appropians alligavit vulnera ejus, infundens oleum et vinum; et imponens illum in jumentum suum, duxit in stabulum, et curam ejus egit.

55. Et alterâ die protulit duos denarios, et dedit stabulario, et ait: Curam illius habe; et quodcumque supererogaveris, ego, cùm rediero, reddam tibi.

56. Quis horum trium videtur tibi proximus fuisse illi, qui incidit in latrones?

57. Vade, et tu fac similiter.

41. Martha, Martha, sollicita es, et turbaris erga plurima.

42. Porrò unum est necessarium.

45. Maria optimam partem elegit, quæ non auferetur ab eâ.

CAPUT XI.

2. Cùm oratis, dicitis: Pater, sanctificetur nomen tuum; adveniat regnum tuum.

3. Panem nostrum quotidianum da nobis hodiè.

4. Et dimitte nobis peccata nostra, siquidem et ipsi dimittimus omni debenti nobis. Et ne nos inducas in tentationem.

5. Quis vestrum habebit amicum, et ibi ad illum

mediâ nocte, et dicit illi: Amice, commoda mihi tres panes,

6. Quoniam amicus meus venit de viâ ad me, et non habeo quod ponam ante illum:

7. Et ille deintus respondens dicit: Noli mihi molestus esse, jam ostium clausum est, et pueri mei mecum sunt in cubili, non possum surgere, et dare tibi.

8. Et si ille perseveraverit pulsans, dico vobis, et si non dabit illi surgens eò quòd amicus ejus sit, propter improbitatem tamen ejus surget, et dabit illi quotquot habet necessarios.

9. Et ego dico vobis: Petite, et dabitur vobis; quærite, et invenietis; pulsate, et aperietur vobis.

10. Omnis enim qui petit, accipit; et qui querit, invenit, et pulsanti aperietur.

11. Quis autem ex vobis patrem petit panem, numquid lapidem dabit illi? aut pisces: numquid pro pisce serpentem dabit illi?

12. Aut si petierit ovum; numquid porriget illi scorpium?

13. Si ergo vos cum sitis mali, nostis bona dare filiis vestris; quanto magis Pater vester de celo dabit spiritum bonum petentibus se?

14. Omne regnum in seipsum divisum desolabitur, et domus supra domum cadet.

15. Si autem et Satanas in seipsum divisus est, quomodo stabit regnum ejus? quia dicitis in Beelzebub me ejicere demonia.

16. Si autem ego in Beelzebub ejicio demonia; filii vestri in quo ejiciunt? Ideò ipsi iudices vestri erunt.

17. Porrò si in digito Dei ejicio demonia; profectò pervenit in vos regnum Dei.

18. Cum fortis armatus custodit atrium suum, in pace sunt ea que possidet.

19. Si autem fortior eo superveniens vicerit eum, universa arma ejus auferet, in quibus confidebat, et spolia ejus distribuet.

20. Qui non est mecum, contra me est: et qui non colligit mecum, dispergit.

21. Cum immundus spiritus exierit de homine, ambulat per loca iniqua, querens requiem: et non inveniens dicit: Revertar in domum meam unde exivi.

22. Et cum venerit, invenit eam scopis mundatam, et ornatum.

23. Tunc vadit, et assumit septem alios spiritus secum, nequiores se, et ingressi habitant ibi. Et fiunt novissima hominis illius pejora prioribus.

24. Quinimò beati, qui audiunt verbum Dei, et custodiunt illud.

25. Generatio hæc, generatio nequam est: signum querit, et signum non dabitur ei, nisi signum Jonæ prophete.

26. Nam sicut fuit Jonas signum Ninivitis: ita erit et Filius hominis generationi isti.

27. Regina Austri surget in judicio cum viris generationis hujus, et condemnabit illos; quia venit à

finibus terræ audire sapientiam Salomonis; et ecce centur; et quod in aurem locuti estis in cubiculis, prædicabitur in teclis.

28. Dico autem vobis amicis meis: Ne terreamini ab his qui occidunt corpus, et post hæc non habent amplius quod faciant.

29. Ostendam autem vobis quem timeatis; timeate eum, qui postquam occiderit, habet potestatem mittere in gehennam, ita dico vobis, hunc timeate.

30. Nonne quinque passerres veniunt dipondio, et unus ex illis non est in oblivione coram Deo?

31. Sed et capilli capitis vestri omnes numerati sunt. Nolite ergo timere; multis passeribus pluris estis vos.

32. Dico autem vobis: Omnis quicumque confessus fuerit me coram hominibus, et Filius hominis confitebitur illum coram angelis Dei;

33. Qui autem negaverit me coram hominibus, negabitur coram angelis Dei;

34. Et omnis qui dicit verbum in Filium hominis, remittetur illi; et autem, qui in Spiritum sanctum blasphemaverit, non remittetur.

35. Cum autem inducant vos in synagogas, et ad magistratus et potestates, nolite solliciti esse qualiter aut quid respondeatis, aut quid dicatis.

36. Spiritus enim sanctus docebit vos in ipsa hora, quid oporteat vos dicere.

37. Homo, quis me constituit iudicem aut divisorem super vos?

38. Videte, et cavete ab omni avaritiâ, quia non in abundantia cujusquam vita ejus est, ex his que possidet.

39. Hominis cujusdam divitis uberes fructus ager attulit:

40. Et cogitabat intra se dicens: Quid faciam, quia non habeo quòd congregem fructus meos?

41. Et dixit: Hoc faciam: Destruam horrea mea, et majora faciam: et illuc congregabo omnia que nata sunt mihi, et bona mea.

42. Et dicam animæ meæ: Anima, habes multa bona posita in annos plurimos: requiesce, comede, bibe, epulare.

43. Dixit autem illi Deus: Stulte, hæc nocte animam tuam reptant à te: quæ autem parasti, cujus erunt?

44. Sic est qui sibi thesaurizat, et non est in Deum dives.

45. Ideò dico vobis: Nolite solliciti esse animæ vestræ quid manducetis, neque corpori quid induamini.

46. Anima plus est quàm esca; et corpus plus quàm vestimentum.

47. Considerate corvos, quia non seminant neque metunt, quibus non est cellarium neque horreum, et Deus pascit illos. Quanto magis vos pluris estis illis?

48. Quis autem vestram cogitando potest adjicere ad staturam suam cubitum unum?

49. Si ergo neque quod minimum est potestis, quid de cæteris solliciti estis?

50. Considerate lilia quomodo crescunt: non laborant, neque nent: dico autem vobis, hæc Salomon

51. Attendite à fermento Phariseorum, quod est hypocrisis.

52. Nihil autem opertum est quod non reveletur; neque absconditum, quod non sciatur.

53. Quoniam quæ in tenebris dixistis, in lumine di-

in omni gloria suâ vestiebatur sicut unum ex istis.

28. Si autem fenum, quod hodiè est in agro, et cras in cilibano mittitur, Deus sic vestit: quanto magis vos, pusille fidei?

29. Et vos nolite querere quod manducetis, aut quid bibatis; et nolite in sublime tolli:

30. Hæc enim omnia gentes mundi querunt, Pater autem vester scit quoniam his indigetis.

31. Verumtamen quærite primum regnum Dei, et justitiam ejus; et hæc omnia adjicientur vobis.

32. Nolite timere, pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum.

33. Vendite que possidetis, et date elemosynam. Facite vobis sacculos qui non veterascunt, thesaurum non deficientem in caelis; quò fur non appropriat, neque linea corrumpit.

34. Ubi enim thesaurus vester est, ibi et cor vestrum erit.

35. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris:

36. Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur à nuptiis: ut, cum venerit et pulsaverit, confestim aperiant ei.

37. Besti servi illi, quos cum venerit dominus, invenierit vigilantes; amen dico vobis, quòd præcinget se, et faciet illos discumbere, et transiens ministrabit illis.

38. Et si venerit in secundâ vigiliâ, et si in tertîâ vigiliâ venerit, et ita invenerit, beati sunt servi illi.

39. Hoc autem scitote quoniam si sciret paterfamilias quâ horâ fur veniret, vigilaret utique, et non sineret perferri domum suam.

40. Et vos estote parati, quia quâ horâ non putatis, Filius hominis veniet.

41. Quis, putas, est fidelis dispensator et prudens, quem constituit Dominus supra familiam suam, ut det illis in tempore tritici mensuram?

42. Beatus ille servus, quem cum venerit dominus, invenierit ita facientem.

43. Verè dico vobis, quoniam supra omnia que possidet, constituet illum.

44. Quòd si dixerit servus ille in corde suo: Moram facit dominus meus venire; et coperit perentere servos et ancillas, et edere, et bibere, et inebriari;

45. Veniet dominus servi illius, in die quâ non sperat, et horâ quâ nescit, et dividet eum, partemque ejus cum infidelibus ponet.

46. Ille autem servus, qui cognovit voluntatem domini sui, et non præparavit, et non fecit secundum voluntatem ejus, vapulabit multis;

47. Qui autem non cognovit, et fecit digna plagis, vapulabit paucis. Omni autem cui multum datum est, multum queretur ab eo: et cui commendaverunt multum, plus petent ab eo.

48. Ignem veni mittere in terram, et quid volo nisi ut accendantur?

49. Baptismo autem habeo baptizari; et quomodo coarctior usque dum perficiatur?

50. Baptismo autem habeo baptizari; et quomodo coarctior usque dum perficiatur?

51. Putatis quia pacem veni dare in terram? Non, dico vobis, sed separationem:
52. Erunt enim ex hoc quinque in domo unâ divisi; tres in duos, et duo in tres dividuntur:
53. Pater in filium, et filius in patrem suum; mater in filiam, et filia in matrem; socrus in nurum suam, et nurus in socrum suam.
54. Cùm videritis nubem orientem ab occasu, statim dicitis: Nimbis venit; et ita fit.
55. Et cùm austrum flantem, dicitis: Quia aestus erit; et ita fit.
56. Hypocrite, faciem cœli et terræ nôstis probare; hoc autem tempus quomodo non probatis?
57. Quid autem et à vobis ipsis non iudicatis quod iustum est?
58. Cùm autem valis cum adversario tuo ad principem, in viâ da operam liberari ab illo, ne fortè trahat te ad iudicem, et iudex tradat te exactori, et exactor mittat te in carcerem.
59. Dico tibi, non exies inde, donec etiam novissimum minutum reddas.

CAPUT XIII.

2. Putatis quòd hi Galilæi præ omnibus Galilæis peccatores fuerint, quia talia passi sunt?
3. Non, dico vobis; sed nisi penitentiam habueritis, omnes similiter peribitis.
4. Sicut illi decem et octo, supra quos cecidit turris Siloe, et occidit eos; putatis quia et ipsi debitores fuerint præter omnes homines habitantes in Jerusalem?
5. Non, dico vobis; sed si penitentiam non egeritis, omnes similiter peribitis.
6. Arborem sibi habebat quidam plantatam in vineâ suâ, et venit querens fructum in illa, et non invenit.
7. Dixit autem ad cultorem vineæ: Ecce anni tres sunt ex quo venio querens fructum in ficulnâ hâc, et non invenio; succide ergo illam, ut quid etiam terram occupat?
8. At ille respondens, dixit illi: Domine, dimitte illam, et hoc anno, usquedum fodiam circa illam, et mittam stercorea:
9. Et siquidem fecerit fructum; sin autem, in futuro, succides eam.
10. Erat autem docens in synagoga eorum sabbatis.
11. Et ecce mulier, quæ habebat spiritum infirmitatis annis decem et octo; et erat inclinata, nec omnino poterat sursum respicere.
12. Quam cùm videret Jesus vocavit eam ad se, et ait illi: Mulier, dimissa es ab infirmitate tuâ.
13. Et imposuit illi manus, et confestim erecta est, et glorificabat Deum.
14. Respondens autem archisynagogus, indignans, quia sabbato curâset Jesus, dicebat turbæ: Sex dies sum, in quibus oportet operari; in his ergo venite et curamini, et non in die sabbati.
15. Respondens autem ad illum Dominus, dixit: Hypocrite, unusquisque vestrum sabbato non solvit bovem suum, aut asinum à præsepio, et ducit adquare?
16. Hanc autem filiam Abraham, quam alligavit Sata-

- nas, ecce decem et octo annis non oportuit solvi à vinculo isto die sabbati?
17. Et cùm hæc diceret, erobesebant omnes adversarii ejus; et omnis populus gaudebat in universis, quæ gloriose fiebant ab eo.
18. Dicebat ergo: Cui simile est regnum Dei, et cui simile æstimabo illud?
19. Simile est grano sinapis, quod acceptum homo misit in hortum suum, et crevit, et factum est in arborem magnam: et volucres cœli requieverunt in ramis ejus.
20. Et iterum dixit: Cui simile æstimabo regnum Dei?
21. Simile est fermento quod acceptum mulier abscondit in farinæ sata tria, donec fermentaretur totum.
22. Et ibat per civitates et castella, docens, et iter faciens in Jerusalem.
23. Ait autem illi quidam: Domine, si pauci sunt, qui salvantur? Ipse autem dixit ad illos:
24. Contendite intrare per angustam portam; quia multi, dico vobis, querent intrare, et non poterunt.
25. Cùm autem intraverit paterfamilias, et clauserit ostium, incipientis foris stare, et pulsare ostium, dicentes: Domine, aperi nobis; et respondens dicit vobis: Nescio vos unde sitis;
26. Tunc incipientis dicere: Manducavimus coram te, et bibimus, et in plateis nostris docuisti.
27. Et dicit vobis: Nescio vos unde sitis; discedite à me, omnes operarii iniquitatis.
28. Ibi erit fletus et stridor dentium; cùm videritis Abraham, et Isaac, et Jacob, et omnes prophetas in regnum Dei vos autem expelli foras.
29. Et venient ab Oriente, et Occidente, et Aquilone, et Austro, et accumbent in regno Dei.
30. Et ecce sunt novissimi qui erunt primi, et sunt primi qui erunt novissimi.
31. In ipsâ die accesserunt quidam Phariseorum, dicentes illi: Exi, et vade hinc, quia Herodes vult te occidere.
32. Et ait illis: Ite, et dicit vobis illi: Ecce eicio dæmonia, et sanitates perficio hodiè et cras, et tertiâ die consummur.
33. Verumtamen oportet me hodiè et cras et sequenti die ambulare; quia non capit prophetam perire extra Jerusalem.
34. Jerusalem, Jerusalem, quæ occidis prophetas, et lapidas eos qui mittuntur ad te, quoties volui congregare filios tuos, quemadmodum avis nidum suum sub pennis, et noluisti?
35. Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta. Dico autem vobis, quia non videbitis me, donec veniat cùm dicitis: Benedictus, qui venit in nomine Domini.

CAPUT XIV.

5. Si licet sabbato curare?
6. Cujus vestrum asinus aut bos in puteum cadet, et non continuo extrahet illum die sabbati?
8. Cùm invitatus fueris ad nuptias, non discumbas in primo loco, ne fortè honorator te sit invitatus ab illo:
9. Et veniens is qui te et illum vocavit, dicat tibi: Da

- huic locum; et tunc incipias cum rubore novissimum locum tenere.
10. Sed cùm vocatus fueris, vade, recumbe in novissimo loco; ut, cùm venerit qui te invitavit, dicat tibi: Amice, ascende superius. Tunc erit tibi gloria coram simul discumbentibus:
11. Quia omnis qui se exaltat, humiliabitur, et qui se humiliat, exaltabitur.
12. Cùm facis prandium, aut cœnam, noli vocare amicos tuos, neque fratres tuos, neque cognatos, neque vicinos divites: ne fortè te ipsi reinvitent, et fiat tibi retributio.
13. Sed cùm facis convivium, voca pauperes, debiles, claudos et cæcos.
14. Et beatus eris, quia non habent retribuere tibi: retribuet enim tibi in resurrectione iustorum.
15. Homo quidam fecit cœnam magnam et vocavit multos.
17. Et misit servum suum horâ cœnæ dicere invitatis ut venirent, quia jam parata sunt omnia.
18. Et cœperunt simul omnes excusare. Primus dixit ei: Villam emi, et necesse habeo exire, et videre illam: rogo te, habe me excusatum.
19. Et alter dixit: Jura boum emi quinque et eo probare illa: rogo te, habe me excusatum.
20. Et alius dixit: Uxorem duxi, et ideo non possum venire.
21. Et reversus servus nuntiavit hæc domino suo. Tunc iratus paterfamilias dixit servo suo: Exi cito in plateas et vicos civitatis, et pauperes ac debiles et cæcos, et claudos introduce huc.
22. Et ait servus: Domine, factum est ut imperasti, et adhuc locus est.
23. Et ait Dominus servo: Exi in vias, et sepes; et compelle intrare, ut impleatur domus mea.
24. Dico autem vobis, quòd nemo virorum illorum qui vocati sunt, gustabit cœnam meam.
26. Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxorem, et filios, et fratres, et sorores, adhuc autem et animam suam, non potest meus esse discipulus.
27. Et qui non bajulat crucem suam, et venit post me non potest meus esse discipulus.
28. Quis enim ex vobis volens turrim ædificare, non prius sedens computat sumptus, qui necessarii sunt si habeat ad pericendum?
29. Ne, posteaquam posuerit fundamentum, et non poterit perficere, omnes qui vident, incipient illudere ei.
30. Dicentes: Quia hic homo cepit ædificare, et non potuit consummare.
31. Aut quis rex iturus committere bellum adversus alium regem, non sedens prius cogitat, si possit, cum decem millibus occurrere ei, qui cum viginti millibus venit ad se?
32. Alioquin adhuc illo longè agente, legationem mittens, rogat ea quæ pacis sunt.
33. Sic ergo omnis ex vobis, qui non renuntiat

omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus.

54. Bonum est sal. Si autem sal evanuerit, in quo condietur?

55. Neque in terram, neque in sterquilinum utile est, sed foras mittetur: Qui habet aures audiendi, audiat.

CAPUT XV.

4. Quis ex vobis homo qui habet centum oves; et si perdidit unam ex illis, nonne dimittit nonaginta novem in deserto, et vadit ad illam quæ perierat, donec inveniat eam?
5. Et cùm invenierit eam, imponit in humeros suos gaudens:
6. Et veniens domum, convocat amicos et vicinos, dicens illis: Congratulamini mihi, quia inveni ovem meam quæ perierat.
7. Dico vobis quòd ita gaudium erit in cœlo super uno peccatore penitentiam agente, quàm super nonaginta novem justis, qui non indigent penitentia.
8. Aut quæ mulier habens drachmas decem, si perdidit drachmam unam, nonne accendit lucernam, et evertit domum, et querit diligenter, donec inveniat?
9. Et cùm invenierit, convocat amicas, et vicinas, dicens: Congratulamini mihi, quia inveni drachmam quam perdideram.
10. Ita dico vobis, gaudium erit coram angelis Dei super uno peccatore penitentiam agente.
11. Hæmo quidam habuit duos filios;
12. Et dixit adolescentior ex illis patri: Pater, da mihi portionem substantiæ quæ me contingit. Et divisit illis substantiam.
13. Et non post multos dies, congregatis omnibus, adolescentior filius peregrè profectus est in regionem longinquam, et ibi dissipavit substantiam suam vivendo luxuriosè.
14. Et postquàm omnia consummasset, facta est famæ valida in regione illâ, et ipse cepit egere.
15. Et abiit, et adhesit uni civium regionis illius. Et misit illum in villam suam ut pasceret porcos.
16. Et cupiebat implere ventrem suum de siliciis quas porci manducabant; et nemo illi dabat.
17. In se autem reversus, dixit: Quanti mercenarii in domo patris mei abundant panibus, ego autem hic fame pereo!
18. Surgam, et ibo ad patrem meum, et dicam ei: Pater, peccavi in cœlum, et coram te;
19. Jam non sum dignus vocari filius tuus; sæc me sicut unum de mercenariis tuis.
20. Et surgens venit ad patrem suum. Cùm autem adhuc longè esset, vidit illum pater ipsius, et misericordiâ motus est, et accurrens cecidit super collum ejus, et osculatus est eum.
21. Dixique ei filius: Pater, peccavi in cœlum, et coram te, jam non sum dignus vocari filius tuus.
22. Dixit autem pater ad servos suos: Cito proferte stolam primam, et induite illum, et date annulum in manum ejus, et calcamenta in pedes ejus.

25. Et adducite vitulum saginatum, et occidite, et manducemus, et epulemur :

24. Quia hic filius meus mortuus erat, et revixit; perierat, et inventus est. Et coeperunt epulari.

25. Erat autem filius ejus senior in agro; et cum veniret, et appropinquaret domui, audivit symphoniam et chorum :

26. Et vocavit unum de servis, et interrogavit quid hæc essent.

27. Isque dixit illi: Frater tuus venit; et occidit pater tuus vitulum saginatum, quia salvum illum recepit.

28. Indignatus est autem, et volebat introire: Pater ergo illius egressus, cepit rogare illum.

29. At ille respondens, dixit patri suo: Ecce tot annis servio tibi, et nunquam mandatum tuum præterivi, et nunquam dedisti mihi hædum ut cum amicis meis epularer:

30. Sed postquam filius tuus hic, qui devoravit substantiam suam cum meretricibus, venit, occidisti illi vitulum saginatum.

31. At ipse dixit illi: Fili, tu semper mecum es, et omnia mea tua sunt.

32. Epulari autem et gaudere oportebat quia frater tuus hic mortuus erat, et revixit; perierat, et inventus est.

CAPUT XVI.

1. Homo quidam erat dives, qui habebat villicum: et hic difflamatus est apud illum quasi dissipasset bona ipsius.

2. Et vocavit illum, et ait illi: Quid hoc audio de te? redde rationem villicationis tuæ: jam enim non poteris villicare.

3. Ait autem villicus intra se: Quid faciam, quia dominus meus auferit à me villicationem: fodere non valeo, mendicare erubescio.

4. Scio quid faciam, ut cum amotus fuero à villicatione, recipiant me in domos suas.

5. Convocatis itaque singulis debitoribus domini sui, dicebat primo: Quantum debes domino meo?

6. At ille dixit: Centum cados olei. Dixitque illi: Accipe captionem tuam, et sede citò, scribe quinquaginta.

7. Deinde alii dixit: Tu verò quantum debes? Qui ait: Centum coros tritici. Ait illi: Accipe litteras tuas, et scribe octoginta.

8. Et laudavit dominus villicum iniquitatis, quia prudenter fecisset, quia filii hujus seculi prudentiores filii lucis in generatione suâ sunt.

9. Et ego vobis dico: facite vobis amicos de mammonâ iniquitatis; ut, cum defeceritis, recipiant vos in æterna tabernacula.

10. Qui fidelis est in minimo, et in majori fidelis est; et qui in modico iniquus est, et in majori iniquus est.

11. Si ergo in iniquo mammonâ fideles non fuistis, quod verum est, quis credet vobis?

12. Et si in alieno fideles non fuistis, quod vestrum est, quis dabit vobis?

13. Nemo servus potest duobus dominis servire; aut enim unum odiet, et alterum diligit; aut uni adhaerit, et alterum contemnet; non potestis Deo servire et mammonæ.

15. Vos estis, qui justificatis vos coram hominibus; Deus autem novit corda vestra: quia quod hominibus altum est, abominatio est ante Deum.

16. Lex et propheta, usque ad Joannem; ex eo regnum Dei evangelizatur, et omnis in illud vim facit.

17. Facilius est autem coelum et terram præterire, quam de Lege unum apicem cadere.

18. Omnis qui dimittit uxorem suam, et alteram ducit, mœchatur; et qui dimissam à viro ducit, mœchatur.

19. Homo quidam erat dives, qui induebatur purpurâ et bysso; et epulabatur quotidie splendide.

20. Et erat quidam mendiculus nomine Lazarus; qui jacebat ad januam ejus, ulceribus plenus,

21. Cupiens saturari de micis quæ cadebant de mensâ divitis, et nemo illi dabat; sed et canes veniebant, et lingebant ulcera ejus.

22. Factum est autem ut moreretur mendiculus, et portaretur ab angelis in sinum Abraham. Mortuus est autem et dives, et sepultus est in inferno.

25. Elevans autem oculos suos, cum esset in tormentis, vidit Abraham à longè, et Lazarum in sinu ejus.

24. Et ipse clamans, dixit: Pater Abraham, miserere mei, et mitte Lazarum, ut intingat extremum digiti sui in aquam, ut refrigeret linguam meam, quia crucior in hac flammâ.

25. Et dixit illi Abraham: Fili, recordare quia recepisti bona in vitâ tuâ, et Lazarus similiter mala; nunc autem hic consolatur, tu verò cruciaris.

26. Et in his omnibus, inter nos et vos chaos magnum firmatum est; ut hi qui volunt hinc transire ad vos non possint, neque inde hinc transneare.

27. Et ait: Rogo ergo te, pater, ut mittas eum in domum patris mei.

28. Habeo enim quinque fratres, ut testetur illis me et ipsi veniant in hunc locum tormentorum.

29. Et ait illi Abraham: Habent Moysen et prophetas, audiant illos.

30. At ille dixit: Non, pater Abraham: sed si quis ex mortuis ierit ad eos, poenitentiam agat.

31. Ait autem illi: Si Moysen et prophetas non audiunt, neque si quis ex mortuis, resurrexerit, credent.

CAPUT XVII.

1. Impossibile est ut non veniant scandala; vae autem illi, per quem veniunt.

2. Utilius est illi, si lapis molaris imponatur circa collum ejus, et projiciatur in mare, quam ut scandalizet unum de pusillis istis.

3. Attendite vobis: Si peccavit in te frater tuus, increpa illum; et si poenitentiam egerit, dimitte illi.

4. Et si septies in die peccaverit in te, et septies in die conversus fuerit ad te, dicens: Poenitet me, dimitte illi.

6. Si habueritis fidem, sicut granum sînapi, dico

tis huic arbori moro: Eradicare, et transplantare in mare; et obediet vobis.

7. Quis autem vestrum habens servum arantem aut pascentem, qui regresso de agro dicat illi: Statim transi, recumbe:

8. Et non dicat ei: Para quod coenem, et præcinge te, et ministra mihi donec manducem et bibam, et post hæc tu manducabis et bibes?

9. Numquid gratiam habet servo illi, quia fecit quæ ei imperaverat?

10. Non puto. Sic et vos, cum feceritis omnia quæ præcepta sunt vobis, dicite: Servi inutilis sumus; quod debuimus facere, fecimus.

14. Ite, ostendite vos sacerdotibus.

17. Nonne decem mundati sunt? et novem ubi sunt?

18. Non est inventus qui rediret, et daret gloriam Deo, nisi hic alienigena.

19. Surge, vade, quia fides tua te salvum fecit.

20. Non venit regnum Dei cum observatione:

21. Neque dicat: Ecce hic, aut ecce illic. Ecce enim regnum Dei intra vos est.

22. Veniet dies quando desideretis videre unum diem Filii hominis, et non videbitis.

25. Et dicent vobis: Ecce hic, et ecce illic. Nolite ire, neque sectemini.

24. Nam sicut fulgur coruscans de sub cœlo, in ea quæ sub cœlo sunt, fulget; ita erit Filius hominis in die sua.

25. Primum autem oportet illum multa pati et reprobari à generatione hæc.

26. Et sicut factum est in diebus Noe, ita erit et in diebus Filii hominis.

27. Edebant, et bibebant: uxores ducebant, et dabantur ad nuptias, usque in diem, quâ intravit Noe in arcam; et venit diluvium, et perdidit omnes.

28. Similiter sicut factum est in diebus Lot: Edebant et bibebant; emebant et vendebant; plantabant et edificabant;

29. Quâ die autem exiit Lot à Sodomis, pluit ignem et sulphur de cœlo, et omnes perdidit;

30. Secundum hæc erit quâ die Filius hominis revelabitur.

31. In illâ horâ, qui fuerit in tecto, et vasa ejus in domo, ne descendat tollere illa; et qui in agro, similiter, non redeat retrò.

32. Memores estote uxoris Lot.

35. Quicumque quaesierit animam suam salvam facere, perdet illam; et quicumque perdiderit illam, vivificabit eam.

34. Dico vobis: in illâ nocte erunt duo in lecto uno, unus assumetur, et alter relinquetur:

35. Duæ erunt molentes in unum, una assumetur et altera relinquetur: duo in agro; unus assumetur, et alter relinquetur.

37. Ubiicumque fuerit corpus, illuc congregabuntur etæquula.

CAPUT XVIII.

1. Oportet semper orare et non deficere.

3. Judex quidam erat in quâdam civitate qui

Deum non timebat, et hominem non reverebatur;

5. Vidua autem quædam erat in civitate illâ, et veniebat ad eum, dicens: Vindica me de adversario meo.

4. Et nolebat per multum tempus. Post hæc autem dixit intra se: Et si Deum non timeo, nec hominem reverer;

5. Tamen quia molesta est mihi hæc vidua, vindicabo illam, ne in minimissimo veniens suggillet me.

6. Ait autem Dominus: Audite quid iudex iniquitatis dicit.

7. Deus autem non faciet vindictam electorum suorum clamantium ad se die ac nocte, et patientiam habebit in illis?

8. Dico vobis quia citò faciet vindictam illorum, veritatem Filius hominis veniens, putas, inveniet fidem in terrâ?

10. Duo homines ascenderunt in templum ut orarent; unus Phariseus, et alter publicanus.

11. Phariseus stans, hæc apud se orabat: Deus, gratias ago tibi quia non sum sicut cæteri hominum, raptores, injusti, adulteri: velut etiam hic publicanus.

12. Jejuno bis in sabbato; decimas do omnium quæ possideo.

15. Et publicanus à longè stans, nolebat nec oculos ad cœlum levare; sed percutiebat pectus suum, dicens: Deus, propitius esto mihi peccatori.

14. Dico vobis, descendit hic justificatus in domum suam ab illo; quia omnis qui se exaltat humiliabitur; et qui se humiliat exaltabitur.

16. Sinite pueros venire ad me, et nolite vetare eos; talium est enim regnum Dei.

17. Amen dico vobis: Quicumque non acceperit regnum Dei sicut puer, non intrabit in illud.

19. Quid me dicis bonum? nemo bonus nisi solus Deus.

20. Mandata nōsti: Non occides, non mœchaberis; non furtum facies, non falsum testimonium dices: honora patrem tuum et matrem.

22. Adhuc unum tibi deest: omnia quæcumque habes vende, et da pauperibus, et habebis thesaurum in cœlo; et veni, sequere me.

24. Quam difficile, qui pecunias habent, in regnum Dei intrantur.

25. Facilius est enim camelum per foramen acis transire, quam divitem intrare in regnum Dei.

27. Quæ impossibilia sunt apud homines, possibilia sunt apud Deum.

29. Amen dico vobis, nemo est qui relinquit domum, aut parentes, aut fratres, aut uxorem, aut filios, propter regnum Dei,

30. Et non recipiat multò plura in hoc tempore, et in seculo venturo vitam æternam.

31. Ecce ascendimus Jerusalem, et consummabuntur omnia quæ scripta sunt per prophetas de Filio hominis.

32. Tradetur enim gentibus, et illudetur, et flagellabitur, et conspuetur.

33. Et postquam flagellaverint, occident eum, et tertiâ die resurget.

41. Quid tibi vis faciam?

42. Respice, fides tua te salvum fecit.

CAPUT XIX.

5. Zachæe, festinans descende, quia hodiè in domo tuâ oportet me manere.

9. Quia hodiè salus domui huic facta est, eò quòd et ipso filius sit Abrahæ.

10. Venit enim Filius hominis querere et salvum facere quod perierat.

12. Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam accipere sibi regnum, et reverti.

13. Vocatis autem decem servis suis, dedit eis decem mnas, et ait ad illos: Negotiamini dum venio.

14. Cives autem ejus oderant eum; et miserunt legationem post illum, dicentes: Nolumus hunc regnare super nos.

15. Et factum est ut rediret accepto regno; et jussit vocari servos, quibus dedit pecuniam, ut sciret quantum quisque negotiatus esset.

16. Venit autem primus dicens: Domine, mna tua decem mnas acquisivi.

17. Et ait illi: Euge, bone serve, quia in modico fuisti fidelis, eris potestatem habens super decem civitates.

18. Et alter venit, dicens: Domine, mna tua fecit quinque mnas.

19. Et huic ait: Et tu esto super quinque civitates.

20. Et alter venit, dicens: Domine, ecce mna tua, quam habui repositam in sudario;

21. Timui enim te, quia homo austerus es: tollis quod non posuisti, et metis quod non seminasti.

22. Dicit ei: De ore tuo te judico, serve nequam: sciebas quòd ego homo austerus sum, tollens quod non posui, et metens quod non seminavi:

23. Et quare non dedisti pecuniam meam ad mensam, ut ego veniens cum usuris utique exagissem illum?

24. Et astantibus dixit: Auferite ab illo mnas: et date illi qui decem mnas habet.

25. Et dixerunt ei: Domine, habet decem mnas.

26. Dico autem vobis, quia omni habenti dabitur, et abundabit; ab eo autem qui non habet, et quod habet, auferetur ab eo.

27. Veritamen inimicos meos illos, qui noluerunt me regnare super se, adducite huc, et interficite ante me.

30. Ite in castellum, quod contra est; in quod introeuntis, invenietis pullum asinae alligatum, cui nemo unquam hominum sedit: solvite illum, et adducite.

31. Et si quis vos interrogaverit: Quare solvitis? sic dicetis ei: Quia Dominus operam ejus desiderat.

40. Dico vobis, quia si hi tacerint, lapides clamabunt.

42. Quia si cognovisses et tu, et quidem in hac die tuâ, quæ ad pacem tibi; nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis.

43. Quia venient dies in te; et circumdabunt te inimici tui vallo, et circumdabunt te; et coangustabunt te undique:

44. Et ad terram prosternerent te, et filios tuos, qui in te sunt, et non relinquent in te lapidem super lapidem; eò quòd non cognoveris tempus visitationis tuæ.

46. Scriptum est: Quia domus mea, domus orationis est. Vos autem fecistis illam speluncam latronum.

CAPUT XX.

3. Interrogabo vos et ego unum verbum. Respondete mihi:

4. Baptismus Joannis de cælo erat, an ex hominibus?

8. Neque ego dico vobis in quâ potestate hæc facio. 9. Homo plantavit vineam, et locavit eam colonis; et ipse peregrè fuit multis temporibus.

10. Et in tempore misit ad cultores servum, ut de fructu vineæ darent illi. Qui cæsum dimiserunt eum inanem.

11. Et addidit alterum servum mittere. Illi autem hunc quoque cedentes, et afficientes contumeliâ, dimiserunt inanem.

12. Et addidit tertium mittere; qui et illum vulnerantes ejecerunt.

13. Dixit autem dominus vineæ: Quid faciam? mittam filium meum dilectum; forsitan, cum hunc viderint, verebuntur.

14. Quem cum vidissent coloni, cogitaverunt intra se, dicentes: Hic est hæres, occidamus illum, ut nostra fiat hæreditas.

15. Et ejectum illum extra vineam occiderunt. Quid ergo faciet illis dominus vineæ?

16. Veniet, et perdet colonos istos, et dabit vineam aliis.

17. Quid est ergo hoc, quod scriptum est: Lapidem quem repronaverunt ædificantes, hic factus est in caput anguli?

18. Omnis qui ceciderit super illum lapidem, conquassabitur; super quem autem ceciderit, comminuet illum.

25. Quid me tentatis?

24. Ostendite mihi denarium. Cujus habet imaginem et inscriptionem?

25. Reddite ergo quæ sunt Cæsaris, Cæsari; et quæ sunt Dei, Deo.

34. Filii hujus sæculi nubunt, et traduntur ad nuptias.

35. Illi verò, qui digni habebuntur seculo illo, et resurrectione ex mortuis, neque nubent, neque ducunt uxores:

36. Neque enim ultra mori poterunt; æquales enim angelis sunt, et filii sunt Dei, cum sint filii resurrectionis.

37. Quia verò resurgent mortui, et Moyses ostendit seculis rubum, sicut dicit Dominum, Deum Abraham, et Deum Isaac, et Deum Jacob.

58. Deus autem non est mortuorum, sed vivorum;

omnes enim vivunt ei.

41. Quomodo dicunt Christum, filium esse David?

42. Et ipse David dicit in libro Psalmorum: Dixit Dominus Domino meo: Sede à dextris meis.

43. Donec ponam inimicos tuos, scabellum pedum tuorum.

44. David ergo Dominum illum vocat; et quomodo filius ejus est?

46. Attendite à Scribis, qui volunt ambulare in stolis, et amant salutationes in foro, et primas cathedras in synagoga, et primos discubitus in conviviis.

47. Qui devorant domos viduarum, simulantes longam orationem. Hi accipient damnationem majorem.

CAPUT XXI.

5. Verò dico vobis, quia vidua hæc pauper, plus quam omnes misit.

4. Nam omnes hi ex abundantia sibi miserunt in numera Dei; hæc autem ex eo quod deest illi, omnem victum suum quem habuit, misit.

6. Hæc quæ videtis, venient dies, in quibus non reliquetur lapis super lapidem, qui non destruetur.

8. Videte ne seducamini; multi enim venient in nomine meo, dicentes quia ego sum; et tempus appropinquavit; nolite ergo ire post eos.

9. Cum autem audieritis prælia, et seditiones, nolite terri; oportet primum hæc fieri, sed nondum statim finis.

10. Surge gens contra gentem, et regnum adversus regnum.

11. Et terramotus magni erunt per loca, et pestilentie, et fames, terroresque de cælo, et signa magna erunt.

12. Sed ante hæc omnia injicient vobis manus suas, et persequentur, tradentes in synagogas et custodias; trahentes ad reges et præsidés, propter nomen meum;

13. Continget autem vobis in testimonium:

14. Ponite ergo in cordibus vestris, non præmeditari quemadmodum respondeatis.

15. Ego enim dabo vobis os et sapientiam, cui non poterunt resistere et contradicere omnes adversarii vestri.

16. Trademini autem à parentibus, et fratribus, et cognatis, et amicis, et morte afficient ex vobis:

17. Et eritis odio omnibus propter nomen meum.

18. Et capillus de capite vestro non peribit.

19. In patientiâ vestrà possidebitis animas vestras.

20. Cum autem videritis circumdari ab exercitu Jerusalem, tunc scitote quia appropinquavit desolatio ejus:

21. Tunc qui in Judæa sunt, fugiant ad montes; et qui in medio ejus, discedant: et qui in regionibus, non intrent in eam.

22. Quia dies ultionis hi sunt, ut impleantur omnia quæ scripta sunt.

23. Væ autem prægnantibus et nutrientibus in il-

lis diebus. Erit enim pressura magna super terram, et ira populo huic.

24. Et cadent in ore gladii: et captivi ducentur in omnes gentes, et Jerusalem calcabitur à gentibus; donec impleantur tempora nationum.

25. Et erunt signa in sole, et luna, et stellis; et in terris pressura gentium præ confusione sonitus maris et fluctuum:

26. Arescentibus hominibus præ timore et expectatione quæ superveniet universo orbi. Nam virtutes cælorum movebuntur:

27. Et tunc videbunt Filium hominis venientem in nube cum potestate magnâ et majestate.

28. His autem fieri incipientibus, respicite, et levate capita vestra; quoniam appropinquat redemptio vestra.

29. Videte ficulnæ, et omnes arbores;

30. Cum producent jam ex se fructum, scitis quoniam propè est æstas.

31. Ita et vos cum videritis hæc fieri, scitote quoniam propè est regnum Dei.

32. Amen dico vobis, quia non præteribit generatio hæc, donec omnia fiant.

33. Cælum et terra transibunt; verba autem mea non transibunt.

34. Attendite autem vobis, ne fortè graventur corda vestra in crapulâ et ebrietate, et curis hujus vite; et superveniat in vos repentina dies illa;

35. Tanquam laqueus enim superveniet in omnes, qui sedent super faciem omnis terre.

36. Vigilate itaque, omni tempore orantes, ut digni habeamini fugere ista omnia, quæ futura sunt, et stare ante Filium hominis.

CAPUT XXII.

8. Euntes parate vobis pascha, ut manducemus.

10. Ecce introeuntibus vobis in civitatem, occurret vobis homo quidam amphoram aquæ portans; sequimini eum in domum, in quam intrat.

11. Et dicetis patrifamiliâ domûs: Dicit tibi Magister: Ubi est diversorium, ubi pascha cum discipulis meis manducet?

12. Et ipse ostendet vobis crænaculum magnum stratum, et ibi parate.

13. Desiderio desideravi hæc pascha manducare vobiscum antequam patiar.

14. Dico enim vobis, quia ex hoc non manducabo illud, donec impleatur in regno Dei.

17. Accipite, et dividite inter vos,

18. Dico enim vobis quòd non bibam de generatione vitis, donec regnum Dei veniat.

19. Hoc est corpus meum, quod pro vobis datur; hoc facite in meam commemorationem.

20. Hic est calix novum testamentum in sanguine meo, qui pro vobis fundetur.

21. Veritamen ecce manus tradentis me, mecum est in mensâ.

22. Et quidem Filius hominis, secundum quod definitum est, vadit, veritamen væ homini illi per quem tradetur.

23. Reges gentium dominantur eorum; et qui po-

testatem habent super eos, benefici vocantur.

26. Vos autem non sic; sed qui major est in vobis, fiat sicut minor; et qui præcessor est, sicut ministrator.

27. Nam quis major est, qui recumbit an qui ministrat? nonne qui recumbit? Ego autem in medio vestrum sum sicut qui ministrat.

28. Vos autem estis qui permansistis mecum in tentationibus meis:

29. Et ego dispono vobis sicut disposuit mihi Pater meus regnum,

30. Ut edatis et bibatis super mensam meam in regno meo; et sedetis super thronos iudicantes duodecim tribus Israel.

31. Simon, Simon, ecce Satanas expetivit vos ut cribraret sicut triticum.

32. Ego autem rogavi pro te ut non deficiat fides tua; et tu aliquando conversus confirma fratres tuos.

34. Dico tibi, Petre, non cantabit hodiè gallus, donec ter abneges nôse me.

35. Quando misi vos sine sacculo, et perâ, et calcamentis, numquid aliquid defuit vobis?

36. Sed nunc, qui habet sacculum, tollat; similiter et peram; et qui non habet, vendat tunicam suam, et emat gladium.

37. Dico enim vobis, quoniam adhuc hoc quod scriptum est, oportet impleri in me: Et cum iniquis deputatus est. Etenim ea quæ sunt de me, finem habent.

38. Satis est.

40. Orate ne intretis in tentationem.

42. Pater, si vis, transfer calicem istum à me; verumtamen non mea voluntas, sed tua fiat.

46. Quid dormitis? surgite, orate, ne intretis in tentationem.

48. Juda, osculo Filium hominis tradis?

51. Sinite usque huc.

52. Quasi ad latronem existis cum gladiis et fustibus?

55. Cùm quotidie vobiscum fuerim in templo, non extendistis manus in me; sed hæc est hora vestra, et potestas tenebrarum.

67. Si vobis dixero, non credetis mihi:

68. Si autem et interrogavero, non respondebitis mihi, neque dimittetis.

69. Ex hoc autem erit Filius hominis sedens à dextris virtutis Dei.

70. Vos dicitis quia ego sum.

EX S. JOANNE.

CAPUT PRIMUM.

58. Quid queritis?

59. Venite et videte.

42. Tu es Simon filius Jona; tu vocaberis Cephas, quod interpretatur Petrus.

43. Sequere me.

5. Tu dicis.

28. Filii Jerusalem, nolite flere super me, sed super vos ipsas flete, et super filios vestros.

29. Quoniam ecce venient dies, in quibus dicent: Beate steriles, et ventres qui non genuerunt, et ubera que non lactaverunt.

30. Tunc incipient dicere montibus: Cadite super nos; et collibus: Operite nos.

31. Quia si in viridi ligno hæc faciunt, in arido quid fiet?

34. Pater, dimitte illis; non enim sciunt quid faciunt.

45. Amen dico tibi: Hodiè mecum eris in paradiso.

46. Pater, in manus tuas commendo spiritum meum.

CAPUT XXIV.

7. Quia oportet Filium hominis tradi in manus hominum peccatorum, et crucifigi, et die tertii resurgere.

17. Qui sunt hi sermones, quos confertis ad invicem ambulantes, et estis tristes?

19. Quæ?

25. O stulti, et tardi corde ad credendum, in omnibus quæ locuti sunt Prophetæ!

26. Nonne hæc oportuit pati Christum, et ita intrare in gloriam suam?

37. Pax vobis: Ego sum, nolite timere.

38. Quid turbati estis, et cogitationes ascendunt in corda vestra?

39. Videte manus meas, et pedes, quia ego ipse sum: palpate et videte, quia spiritus carnem et ossa non habet, sicut me videtis habere.

41. Habetis hic aliquid, quod manducetur?

44. Hæc sunt verba, quæ locutus sum ad vos, cùm adhuc essem vobiscum, quoniam necesse est impleri omnia, quæ scripta sunt in lege Moysi, et Prophetis, et Psalmis de me.

46. Quoniam sic scriptum est, et sic oportet Christum pati, et resurgere à mortuis tertii die:

47. Et prædicari in nomine ejus penitentiam et remissionem peccatorum in omnes gentes incipientibus ab Jerosolymâ.

48. Vos autem testes estis horum.

49. Et ego mitto promissum Patris mei in vos: vos autem sedete in civitate, quoadusque induamini virtute ex alto.

47. Ecce verè Israelita, in quo dolus non est.

48. Priusquàm te Philippus vocaret, cùm esses sub ficu, vidi te.

50. Quia dixi tibi. Vidi te sub ficu, credis: majus hic videbis.

51. Amen, amen dico vobis, videbitis eorum aper-

tum, et angelos Dei ascendentes, et descendentes supra Filium hominis.

CAPUT II.

4. Quid mihi, et tibi est mulier? nondùm venit hora mea.

7. Implete hydrias aquâ.

8. Haurete nunc, et ferte architriclino.

16. Auferite ista hinc, et nolite facere domum Patris mei, domum negotiationis.

19. Solvite templum hoc, et in tribus diebus excitabo illud.

CAPUT III.

5. Amen, amen dico tibi, nisi quis renatus fuerit denuò, non potest videre regnum Dei.

5. Amen, amen dico tibi, nisi quis renatus fuerit ex aquâ et Spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei.

6. Quod natum est ex carne, caro est: et quod natum est ex spiritu, spiritus est.

7. Non mireris quia dixi tibi, oportet vos nasci denuò.

8. Spiritus ubi vult spirat: et vocem ejus audis, sed nescis unde veniat, aut quò vadat: sic est omnis, qui natus est ex spiritu.

10. Tu es Magister in Israel, et hæc ignoras?

11. Amen, amen dico tibi, quia quod scimus loquimur, et quod vidimus testamur, et testimonium nostrum non accipitis.

12. Si terrena dixi vobis, et non creditis: quomodò, si dixero vobis celestia, creditis?

15. Et nemo ascendit in cœlum, nisi qui descendit de cœlo, Filius hominis, qui est in cœlo.

14. Et sicut Moyses exaltavit serpentem in deserto: ita exaltari oportet Filium hominis:

15. Ut omnis, qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat vitam æternam.

16. Sic enim Deus dilexit mundum, ut Filium suum Unigenitum daret; ut omnis, qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam æternam.

17. Non enim misi Deus Filium suum in mundum, ut judicaret mundum, sed ut salvetur mundus per ipsum.

18. Qui credit in eum, non judicatur: qui autem non credit, jam judicatus est: quia non credit in nomine Unigeniti Filii Dei.

19. Hoc est autem judicium; quia lux venit in mundum, et dilexerunt homines magis tenebras quàm lucem: erant enim eorum mala opera.

20. Omnis enim qui malè agit, odit lucem, et non venit ad lucem, ut non arguantur opera ejus:

21. Qui autem facit veritatem, venit ad lucem, ut manifestentur opera ejus, quia in Deo sunt facta.

CAPUT IV.

7. Da mihi bibere.

10. Si scires donum Dei, et quis est, qui dicit tibi: Da mihi bibere: tu forsitan petisses ab eo, et dedisset tibi aquam vivam.

13. Omnis qui bibit ex aquâ hæc, sitiet iterùm; qui

autem biberit ex aquâ hæc, quam ego dabo ei, non sitiet in æternum:

14. Sed aqua, quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquæ salientis in vitam æternam.

16. Vade, voca virum tuum, et veni huc.

17. Benè dixisti; quia non habeo virum:

18. Quinquè enim viros habuisti: et nunc quem habes, non est tui viri; hoc verè dixisti.

17. Mulier, crede mihi, quia venit hora, quando neque in monte hoc, neque in Jerosolymis adorabitis Patrem.

22. Vos adoratis quod nescitis: nos adoramus quod scimus, quia salus ex Judæis est.

23. Sed venit hora, et nunc est, quando veri adoratores adorabunt Patrem in spiritu et veritate. Nam et Pater tales querit, qui adorent eum.

24. Spiritus est Deus: et eos, qui adorant eum, in spiritu et veritate oportet adorare.

25. Ego sum qui loquor tecum.

32. Ego cibum habeo manducare, quem vos nescitis.

31. Meus cibus est, ut faciam voluntatem ejus qui misit me, ut perficiam opus ejus.

33. Nonne vos dicitis, quòd adhuc quatuor menses sunt, et messis venit? Ecce dico vobis: Levate oculos vestros, et videte regiones, quia albae sunt jam ad messem.

36. Et qui metit, mercedem accipit, et congregat fructum in vitam æternam: ut, et qui seminat, simul gaudeat et qui metit.

37. In hoc enim est verbum verum: quia alius est qui seminat, et alius est qui metit.

38. Ego misi vos metere quod vos non laborastis: alii laboraverunt, et vos in labores eorum introistis.

48. Nisi signa et prodigia videritis, non credituritis.

50. Vade, filius tuus vivit.

CAPUT V.

6. Vis sanus fieri?

8. Surge, tolle grabatum tuum et ambula.

14. Ecce sanus factus es; jam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat.

17. Pater meus usque motò operatur, et ego operor.

19. Amen, amen dico vobis: non potest Filius à se facere quidquam, nisi quod viderit Patrem facientem; quæcumque enim ille fecerit, hæc et Filius similiter facit.

20. Pater enim diligit Filium, et omnia demonstrat ei, quæ ipse facit; et majora his demonstrat ei opera, ut vos miremini.

21. Sicut enim Pater suscitavit mortuos, et vivificavit; sic et Filius, quos vult, vivificat;

22. Neque enim Pater judicat quemquam: sed omne judicium dedit Filio,

23. Ut omnes honorificent Filium, sicut honorificant Patrem; qui non honorificavit Filium, non honorificavit Patrem, qui misit illum.

24. Amen, amen, dico vobis, quia qui verbum meum